

veranda
gürkan doğan

kapak tasarımı
hilâl kılıçoğlu

www.gurkandogan.net

Diğer Şiir Kitapları:

Küçük Şeyler (Ajans Karaca, Ankara, 1995)

Ortancalar (Som Ofset, Ankara, 1996)

Mavi (DAÜ Yayınları, Gazimagosa, 2000)

ISBN:

© Gürkan Doğan, 2015

Baskı: Aydan Yayıncılık, Ankara.

Yayınevi: Gelişim Sanat, Antalya.

veranda

gürkan doğan

susarak söze boğabilir insan
sanattır
ağız dolusu susuyorsa insan
işte böyle susmak
sözcüklere takılmış
bir çift kanattır

dağlara küsen tavşanlara bayılıyorum
her sabah orucu papazkarasıyla bozup
yıldızların koynunda
sarhoş ayılıyorum

herhangi bir nisan günü
tuhaf bir heyecan sararken
dört bir yanı
buram buram
deli bir ırmağa binip
denize karışmalı insan
ve bir anlamı olmalı yaşamının
bir ömür boyu akıp
sonunda denize karışmanın

göçebe çadırlarda konaklıyorum
saçlarımda o serinlik havası
aklım ödünç gitmiş bir kırsağın sırtında
ellerimde yüreğimin darası

yaşamak soluk soluğa
ve sonuna dek
durmadan
olur da bir an dalarsan eğer
soruver zamanı
gümüş balığından

olmayacaksa farkı yarınların d nlerden
hiç fark etmez
şu ya da buymuş bugün günlerden
ve fark edecek günlerde
bir tutam sevinç serpererek g lelim
kalsın hüznün tozu d nlerde

benzetmelerin de benzedi
bizimkilere artık
sen ki bezerdin sözlerini
rengârenk
daha oyun yaşında
büyüksün artık küçüğüm
ne yazık
şimdi senin de aklın başında

zaman
öyle bir dost ki
sonuna kadar
düşman

ertelemek mi
delisin
seninle gelir en büyük suç
ve çeler aklını yeniden

bir kaç damla yaş süzöldü
hüznün gözlerinden
hafifçe sildim
tuttum ellerinden
sabaha dek kaldı
ağladı
birkaç damla yaş süzöldü
gözlerimden
hafifçe sildim
tuttum ellerimden

öylesine bir dönem işte
hep yağmur yağıyor
ben yağıyorum
yağmur sustu
ben yağıyorum

bu sabah
bir çiy tanesiydin başucumda
bir parçasıydın yaşamın
ve yaşam daha güzel artık
değil mi ki birlikte yağıyoruz
ve birlikte suluyoruz hayatı
değil mi ki kök veriyoruz nice yeşillere
gerçeğiz şu an
gerçekse bir beyaz çiçek
sevgi kokan

gözyaşlarıyla da olsa
sulamalıyız her çiçeği
zordur sevda emek ister
tığ işidir sevgi

bir şeyler oluyor bana diye
bir şiir yazmak
ve olmayan kumsaldaki kuyuları
iğneyle kazmak

*kapılar geçiyor önümden
çilingir değilim diyemiyorum*

olmazsa olmaz bir anlam yükleyip
olmadık birine
oturtmaya çalışırsan yeniden
olanla olmayanı
yerli yerine

birden gelip
dalıveriyorsun günün ortasına
kalakalıyorum o an
sırılıklam
takılıp okyanusların oltasına

sevincin yüzüme vuruşu
heyecanların selama duruşudur
geçişin

nasıl bir kıvanç
bir bilsen
sırf varsın diye
ve sırf varsın diye sen
çaresiz bir ben
biliyor musun niye

tırmanıp öpesim var
bütün kuşları gagalarından
ve öylesine hınzır ki onlar
iyi bilirsin
yaklaşılmıyor yanlarına havalarından

nedendir hep
sana koşmam
kanat sesleri dolunca yüreğime

çok iyi tanıdığınız biri
size hiç ummadığınız bir anda
küçük bir çiçek verebilir
ve bu küçük çiçekle
bir ömür boyu
bütün bahar tarlalarını
önünüze serer

ne zaman aklıma gelsen
kıskanıyorum yaşamın doğadaki akışını
toprağın gün boyu yağan yağmuru
koluna takışını

seni bende yaşayıp
gözlerimde taşıyınca
aşıverdim
olur ile olmaz arasındaki orantıyı
işte bu yüzden hep yok sayışım
beynimdeki bulantıyı

*bütün bildiklerin
kendimden sakladığım sırlar
bildiklerini söyleme sakın
yüregim kınından fırlar*

sen hiç
gecenin bir vakti
dünyanın en anlamlı dört dizesini yazdım diye
yıldızlara dokundun mu

parmak izlerin varmış
dokunduğum yıldızlarda
ne güzel

bir tek sana söyledim
kırk yıllık menekşemin
bugün ilk kez açırverdiğini
söyleyemediğim için belki
yıldızlardaki izleri
yeryüzüne saçırverdiğimi

*bir kez olsun ıtlatmadın
seni bu kez farklı kılanı
yıllar boyu sakladıklarını
sana rağmen bulanı*

yanıtını bildiğim soruları
binlerce kez soruyorum
her gelişinde yeniden açıp
gidişinle soluyorum

varsın göz gözü görmesin
ve çözülmessin bu sis
ne de oynasın yerinden
kaşla göz arasında gelip
sözlüğüme
seninle giriveren giz

*biliyorsun
merakımdandı sormayışım*

daha önce hiç tatmadığım bir tanımsın
herkese ilan edip
kendimden sakladığım yanımsın

yağmur yüklü bulutlardı saçların
hiç tanımadık kırkikindileri

yakındım sana
hiç dokunmadım
hiç yakınmadan kıydım sözlerime de
bir gün olsun
gözlerimi sakınmadım

inior yine yağmurlar
zamansız bir sel gibi
yeryüzüne
bende bir keder
aklın farkında
ve inatçı saçların
keşke diyorum esse
amansız bir yel gibi
yeryüzüme

*bakamamak bile olacaksa bedeli
sonunda ne sana
ne de aynaya
yine de razıydım
uyanmaya
bir kez olsun
ve kurgusuz
yan yana*

hatırlıyorum yakalanışımı
utanç içinde
pusuda
oysa bütün yanlışlarım
yıkatabilmek içindi
seninle bir kez canım
o suda

öyle çocuklar tanıdım ki
pencerede olsun görebilmek için
ne camlar kırdılar

uçuşun ani oldu
konuşun gibi dallarıma
hesapsız bir yaz yağmuruydun sen
iniveren
ömrümün belki ilk
belki de son baharına

ben vardım
sel geldi
sen gittin
kum kaldı
sel gitti
ben kaldım

yaşıyız artık
eski sözlerin hepsi
birer yeni şaka
geç oldu ama becerdik
sonunda inanmaz olduk aşka

yoksun
yüreğim yoksun
yüreğim yoksul
ve bu yoksulluğun içinde
sayılmayacak kadar çoksun

bir avuç toprağa ekip
tek bir damla ile suladığımız sevgi
bir gün olsun açmadı
arda kalan
ağlamaklı bir gökyüzü
ve nadasa bırakılmış
orak bir yürek

görmüş müdür uğradığı
bahar yağmurlarının
seradaki sevgilere

*büyüdükçe
denizi ilk kez gören bir çocuk heyecanı
koyuyorum matarama
ve meydan okuyorum
sanıyorum*

*yalnızca bir kez
ilk kez dokunulabilir*

sıgınılan liman gibidir
kimi ilişkiler
ve açınca hava
yelken açar gemiler
her yan deniz
her an fırtına
her fırtınada
yeni bir liman yüklersin sırtına

ten için sevişmek
bir an için de olsa
karanlıkları değişmek

adım gibi emindim
göllerde tutsak kalmış
mert bir deniz kıızıydı
denizlerden esen her rüzgarın anlamı
yüreğinde yelken açan
o masmavi sızıydı

korkma
atla terkime
atlı karıncalar onların olsun

dokuz yüz altmış birde
verilmiş bir hayat var bana
nasıl söylemeli
bilmiyorum
milat sonrası için
borçluyum sana

küçük küçük şeyleri
şiiir diye katlayıp
ceplerime koyardım
turunç rengi güneşi
akdenize banıp
birkaç yudum şarapla
yıldızları boyardım

oturup bir oyun kurdu kendine
kendi sözcükleriyle
gün gelir bütün olan biten
sıgar belki ümidiyle
güçlkle yatıştırdığı
birkaç küçük dizeye

bir imgenin azizliği olacak
gidişim

giderek kızaran bir deniz akşamıydı
ilk buluşmamız
aklımdan bile geçmeyen aklımın
aşına bir köşesinde
güneşten bir “ş” kapıp
koşuvermişim
küçük şeylerle köpüren akdenizden
ortancaların oynadığı aşkdenize

küçük bir dize
ve diz boyu bir imgeyle başlar
sonra belki büyür
büyüdükçe
ne dize ne imge
ne de yaşır
şirdeki büyü
ama mutlak büyür
şir ve hayat
inada büründükçe

kendini
kendi elleriyle vuran bir Őiri
olmadığı yerde durup
balmumundan sözlerle hayal kuran
bir Őair yazar ancak

bazen hiç yokmuş gibi geliyor
bir masal kahramanından farkım
oysa ne kargada
ne de peynirdedir
şu La Fontaine kılıklı aklım

nerededuracağımıbilemediğim
bir gl fırtınası
sonrası
her Şey sizin olabilir
ama ne olur
sırtım uŐmesin

eski iskelenin
yanından görünüyor
ve bunu bilmiyor deniz
oysa bütün olan biten hep bana dair
ve bir o kadar habersiz

açılmasa bile
belki aralanır umuduyla mı
yazılmıştı
kazılmıştı
bunca şiir
sürgündeki bahar sürgünü adına

hem geç
hem de yanlış bir karar gibi duruyor
güzelim baharı hiçe sayıp
dallar üzerine yığılıp kalmış
şu yakışksız kar

şimşek diye çakıp kendini yakan
ve yanık ellerine
karşıdan bakan bir zattır
kendim
geceleri

avuçlarımda bir geçmiş zaman ekidir zaman
zamanında gelmeyip
çelinesi aklımı çelmeyen hainin tekidir zaman

çivinin çivi
ancak masalarda söktüğünü
masala doymayan bir aklın ise
örse inen her çekiç sonrası
yok yere gözyaşı döktüğünü
er geç öğretiyor hayat

hep yeni bir yolculuk gibi olup
her gün başa dönmeli
varınca
hancılar yolculardan sormalı yolu
yordamınca

dört elle sarılıp
göçmen bir kuşun yakasına
biz belki uçamayız
ama dedim
yılda bir kez de olsa bizimdir
soluduğın hava

yavaş yavaş gidiyorum gayrının korkusu bu
hayatın kendini bilmez bir yürekteki
zaman adlı tortusu bu

gözlerimin hep benden önce yattığını
anladığım gece
birbirine katmışım
ortalığı

aşağısı sakal
yukarısı bıyık bir deryada
denizin bile
kahrından karaya vurduğu gün
balık toplamaya
gelecek misiniz

yenenle yenilenin ilk yağmurda birbirine karışıp
beraberliğin bir onur gibi ayrıştığı saatlerde
sizler galibiyeti kutluyordunuz

sözleriniz de
giysileriniz gibi
tanıtıcı
yanıltıcı

bir öykü var dilimde
gemi azya alan
gemilere öykünen bu öykü
sonuna kadar yalan

zamanı öğrenmiştim bir gün
hiç de zamanı olmayan bir şiirden
ve hiçbir başka şiir
vurmamiştı zamanı
böylesine ağır
ve böylesine derinden

*bileti elinde bir neşe var
kendine bile ait olmayan şu seslerde
yukarıda diye özgür sandığınız
göğre çakılı kafeslerde*

kendini ıslatmayan bir yağmur
gün boyu durmasa bile
yağmur mudur

gerçek mi
yoksa gerçekmiş gibi mi olmalı
yalanı baş tacı eden bir
pantomim ustası

işçilikse eğer
büyük ölçüde
şu şiir işi
iş gücü bırakıp
boşta gezmeli
aklını şiirle bozan kişi

ne güzeldir ağları çekmek
umursamaksızın
ne dolu
ne boş
sadece ağları çekiyor olmak
kimi balıkları ağlatsa bile
yine de hoş

sunulan dallara konmayıp
arı kovanında yıldız kovalayan gözü kara kuşları
ve yaşamı yaşamla kuşatan bütün suçları
bilerek soruyorum
nerdesin

çocuk bahçesinden
salıncak çaldığımı
saklambaçta sobelenip
yakantopla yandığımı
her umarsız bakışta
derinlere daldığımı
yalanların beyazına
yalancıktan kandığımı
hayatı sen
seni ben
beni Kerem sandığımı
bilir miydiniz

aklıma kelebeklerin düştüğü yıllardı
kelebek peşinde
yollara düştüğüm yıllardı
kelebek peşinde
yollara düştüğüm yıllarda
gündüz düşleri
düşerdi bana
artık akraba bir yalnızlık var
düş düşmanı akşamlarda
ve sokulduğum her kelebek
can alıyor şimdi
dokunsam da
dokunmasam da

günü gelince
kırlara çıkacağım
tenimde en beyaz giysilerim olacak
dilimde ise ıslıktan bir inat
salınarak yürüyeceğim
günlük güneşlik gözlerimde
çocuklar uçuşacak
bir de o kanat mavisi
bu kez herkes bilecek
günü gelip
o inatçı ıslık
günü delince

*büyük bir ateş var
çoktan beridir sokakta
ve sesim çıkmıyor benim
çünkü dostların hepsi
şimdilik hayatta*

yüregimdir
en küçük şeylerin
en büyük yangın yeri

elinden balonu uçan
hüzün dolu çocuğa değil
elindeki balonları
bir bir uçan
baloncu çocuğa
çok daha yakındır
havadaki aklım

düşünüyorum
o halde varsın
işte bu yüzden
düşünemiyorum
bir peri iniveriyor kirpiklerime
ürperiveriyorum
daha iyi bir sözcük bulana dek
ben seni çok seviyorum

buraya kadar papatyalar
demiştin bir keresinde
nasıl yakışmıştı sana
gözlerimle görmeliydin
elimden gelivermeliydi de o ânı
gözlerinde derlediğim
papatyalarla örmeliydim

hiçbir ayrıcalık
istemem hayattan
dememe kalmadan
girdin içeri
sormadan
ne önce
ne de sonradan

kafama koydum bir kez
kibar ama hilekâr bir
yıldırım olacağım
sonra ilk tufanla havalanıp
saçlarına sakladığın
paratonere konacağım

bir ruh halinden bahsediyorum
alabildiğine sarhoş
ama dimdik ayakta
bir daha gelir mi başa
dersin
böylesi bir hal
şu vedası bol hayatta

ellerini iki yana aç ve göster
bak işte bu kadar de demediğim aşk
sonra gözlerini aç
ki sızsın gözlerim ilk kez
kaşla göz arasına
ve işte desin herkes
bir bülbül yuvası kondu
kırk yıllık dut ağacının
kovuk sandığı yarasına

bir gün olsun sormaz
adım nedir diye
oysa nedir bir incinin adı
nedir camı binlerce kez kesen
nedir canım
nedir canın adı

ille de gidip
bir bulutun altında durman gerekmez
dermişsin bana meğer
öyle bir sağnakmış ki bu
Nuh'un gemisine sığınmaya değer

gitmeden küçük bir ricam var senden
önce bir yıldız tut
ardından
ne dilersen dile benden

yüzüm
diyorum dostum
hatırnaz bir dostun
öte yakası
yüzün
diyorum dostum
aynı dostun
hatrı sayılır cakası

uzuyorsun yüzüme
kısıvrak
ve kısalıyor yaşam.
işte o an uzuyor ömrüm
ve kısaldıkça
uzuyor yaşam

diğer isimleri
yadırgar olmaktadır aşk
anlamlara anlam takip
anlamaz olmaktadır aşk
gün boyunca yere bakıp
saldırgan olmaktadır aşk
en saldırgan gününde
alınan olmaktadır
kırılgan olmaktadır aşk

bir an dalmışım
bir gökyüzü mavisi bu
dediler
bulaşan
ellerime
bana ise susmak düştü
gizlice göz kırpıp
aynı ata bindiğimiz
bahar yellerine

*Şubat'ın on dördü diye değil
Sayın Valentine
yeni bir gün döndü diye*

önlemsiz bir gülüştür
tek istediğim
şu yorgun günün akşamından
yakından tanıdığın bir ben bile karışabilir işe
ucundan
kenarından

kelimeleri bir yana bırakıp
ilk kez oynadığımız bir şiir bahçesinde
açmalıyım gözlerimi
dilimden bir kaza çıkacak korkusu olmadan

tanımadığın
ama tanışacağın bir insana
bakmadan gülümsemektir
bazen yaşam

aklımı alamadığım
bir göz tutulmasıdır
aklımın almadığı
bir söz tutulmasıdır
bu mevsimde
aşk

her aşk kadar ölümlü
bir aşk kadar ölümsüz bu aşkı
yakından tanıyorum
aklına aşk bulaşmış her ölümsüzü
sen sanıyorum
ben sanıyorum

davul dengi dengine canım
vurulmuşum ten rengine
güzelsin
pek gülmezsın
gönlüm döner
kül rengine
güzelsin
gülümsersin
gönlüm döner
gül rengine
ve masmavi bir atlasla
canım
ver elini
ten rengime
en engine

insan kaç kez titrer teninden
kaç kez merak eder
bir perçem nasıl kokar
kaç kez çiçek açacak sanır
parmak uçları
ve aslında
etek uçların uzar
uzadıkça söz

şu andan itibaren yakan bir sır girdi
hayatla
aramıza
her yeni gün bir tutam tuz serpiyor
ortak yaramıza

bir kır düğününe gider gibiydin
gözlerine sürdüğün o ilkyaz rengiyle
hem kız hem de oğlan eviydin

bir yerlerde unuttuğum iki sözcüğü bulup
birden sana söyleyince
tamam deyip ağzını eğdin
inan sanki o an
ağzıma değdin

dizginlerim
sevgilim
hiç yakışmıyor
ellerine
ellerini ellerim sanan
ellerimin yerine

bir kuş sıkışmış kalmış
iki kalp arasında
bir kalp ağrısı bu aşk
bir kuş çağrısı
onulmaz kalp yarasında

*elimde değil
sevgilim
elimde olmasa bile
yakıyor elin*

alev alev bir merak
tepemden
tırnağına

*ipi sende bir suçtur
bu kanatsız uçurtma*

bir yürek atımı kadar yakın
ve bir yıldız takımı kadar uzak
yüreğimin her arpışı canım
canımdan kaçarken takıldığım
yeni bir tuzak

bitmez bir dönüş öyküsüdür bu
birden açılıp
açıklarda bir başıma kaldığım
ve serseri bir rüzgarla değil
kanayan kulaçlarla
onulmaz deryalardan
gerisin geriye

gelirken
çiçekçinin önünden geçtim
bile diyemediğimsin

mesele ne sen
ne de ben
hiçbir sorun olmayacaktı
olmasaydı eğer
sendeki benle
bendeki sen

başımı yukarı kaldırdım
akşamı hazırlayan bir törenin ardından
bulutlar geçiyordu gökyüzüne
bir şeyler demiş olmalı sesim
belki titremeden
aklımda bir ev bir ağaç
ve tekil bir hüznün kaldı
belki yansımıştır biri
sakladığım yüzüme

işim hayli zordur benim
Çünkü çıktıkça sudan
yağmur yağar üstüme
ve ben bütün vurgunları
su üstünde yerim

saklanmak olmalı
aklanmanın diğer bir yolu
bu öyle bir dürüstlük ki
elleri boş olsa bile
gözleri dolu

okyanuslara doğru
yelken açtığım rüzgarın
dinivermesiydi bir gün
okyanuslara doğru açtığım yelkenin
rüzgar dinince
sinivermesiydi bir gün

olana mı
yoksa yanmış olduğuna mı
daha çok yanmıştın
sonradan

başıma gelen aklındır
aklı başında geçinen aklından
en sevdiğim farkın

çıkamaz gönlüme sürdüğün
bu mavi leke
inmedikçe yüreğimdeki yürek sayısı
yeniden teke

örten
benim
üstünü
ve açan
geceleri

diyelim ki
bir yokuşta çıkıyorsun karşıma
yokuş yokuşluktan çıkıyor
ben ise nedensiz bir güvenle dnveriyorum
yokuş başındaki
o mecaliz şaşkına

yaşadıkça öğreniyor insan
öyle bir insan var ki
bu kez karşımda
ya büyük bir şaka bu
ya da günlerden bir
aylardan Nisan

nce sola baktım
sonra sağa
ve çekingen bir adımıla
geçemedim karşına
oysa dikilen sen değil
bendim
bir kez daha
karşıma

yaşlanmayan
aşklardır onlar
aşk uğruna bile olsa
başkasına yaşlanmayan aşklardır onlar

gözlerim için
kırılgan bir sarnıçtır
diyormuş
yer altı suları

uzak durup
hep yüreğimden vuran bir atıştı
seninkisi
her atışta selam durup
“ıska” diye bağırın bir bakıştı
benimkisi

birlikte ne güzel
şiiir yazıyorduk
mecaaza ramak kala
yorulduk
gibi bakıyor sesin

baş edebildiğiniz sürece
baştan çıkabilenler çıkmazındasınız
karaya oturduğunuz bir açık denizde
karaya çıksak mı
diyenler çıkmazındasınız

*orda bir sen var
benden de
senden de
uzakta
orda bir sen var
sana
benden de uzakta*

yan anlamlar peşindeyim
belki sezersin diye
bir gün gülersin elbet
ve bir gül değer o gün
yanağıma diye
yanağına diye

elimi eteğimi
ekebilir miyim dersin
diyelim ki çektim
kendi kendime olsun
yetebilir miyim dersin

bütün yaralar zamanla sarılır
hatta gün gelir
her yeni yaraya
yeni bir yar sarılır
mı
dersin

aynı hamam
aynı tas diyenlere sözüm
ne hamam aynı
ne de tas
zira hamam çoktan çökmüş
tasın içi ise
bir karış pas

akla karanın birbirine karıştığı
gündüzlerin ise
önden siz buyurun diye
geceyle yarıştığı zamanlarda
ıslak bir kibrit kutusu
tutuşturdu
ellerime

zaman
kaçınılmaz biçaredir biraz
çünkü her aşk
sonradan
en az kendine benzer

bir gün olsun
bana danışmamıştır
zaman
saman altından
su yürüteceği zaman

hiç söylemeseydin
belki katlanabilirdi insan
ama söylemeden söyleyince
saklanamıyor
kendi yüreğine olsun
katlanamıyor insan

kime bakmıştınız
diyen bir ifade vardı
gözbebeklerinde
insan
gözbebeğine
göz ucuyla olsun
göz yummaz mı

söz gümüşse
ve sükûtsa eğer altın
inan ki kalmadı canım
söz karşıtı bir sarraftan farkın
siz güzeller güzeli kuyumcular
siz siz olun
bütün gümüşçüleri söze dizip
beşibiyerdelerinize takın

rakıya yakışan bütün beyazları dizip
oturuvermek
içkiyi bilen iştahlı bir masaya
ve çaktırmadan sormak seni
karşımdaki iskemlede varsaydığım
demet demet papatyaya

gözleri faltaşı bir yüreğin
kamaşmaz mı gözleri
göz kamaştıran bir yürekle
akıntıya karşı akmaz mı bu yürek
o kayıtsız yüreğe
şu kayıksız kürekle

benim bir oğlum var
ve için en güzel yanı
o da bunu biliyor
benim unuttuğum günlerde
umutla gelip
szlerimdeki hüznü
gözleriyle siliyor

öllerde bile olsun
dilerim ki
Œiir dokursun
oğlum
ve dokuduğun her Œiiri
uzak evlere saılsın diye
rüzgâra okursun
oğlum

bir gün
oğuldan yana bir sözcük seçersen
küçük bir Şir için eğer
olmasam bile
haberim olur oğul

*baba ile oğul arasındaki en kısa yol
daha da kısalabilir
sözcüklerden kurtulan
çok sesli bir bakışla*

koyunkoyna bir oyuna soyunmuştuk ki
arkadaşlarım, dedi oğlum
oyuncakları ardımdaki yıllara sarıp
büyükler bahçesine kaldırdım

olsan da bir
olmasan da
diye yazarsam bir gün bir sayfaya
sakın ola
iirdir sanıp
ciddiye alma

danslar ediyoruz
geceler boyu
güneşler hiç doğmayacak gibi
geceye ait ezgiler
kaçınılmaz sabahlarda
kaçırılmış sabahları
vurmayacak gibi

gökyüzünü hüzünden ayıramam sanışıdır
kafesteki dikbaşlıya
gönlünce bir ad koyamayışın
kırlara döşediğin raylara yanıp
aynı kaptaki ela gözlü balığa
tek bir soru olsun
soramayışın
ve bilir kişiyi oynadığın bu aşikâr oyunu
bir gün olsun
hayra yoramayışın
bana gelince dostum
gözlerime sürdüğün bir parmak bala
ömür boyu doyamayışım

*bu sessizlik canım
öncesi mi
sonrası mı
dudaktaki
beklenmedik
fırtınanın*

giderken
bir tek kol saati bırakan erkeğine
gün boyu hüzin diken
dikişçi kadın
kadar yalın
ve ısrarlıdır
aklım

açmaz
adında bir çiçek var yüreğimde artık
salkım saçak

öncesine dair bir iz
bulunur mu dersiniz
kundaklanan bir yüreğe ait
küllerin arasında

ve dönüş yolunda anlarsın ancak
bir çırpıda çözdüğün pabuçları
aslında bulutlara astığını
ayaklarına batan yıldızlara ise
göz göre göre
yalnayak bastığını

turunçlardan reçel yaptık
yani her şey daha bir somut şimdi
el olmasak bile
el üstünde olsun tutamadık
ay parçası yıldızları
hatırlanacaktır
ıhlamurlar tüterdi
ve maviydik gecelerde
saatler evsiz kaldı
yelkovanlar akrep şimdi

bir el halıydı duran
ayak uçlarında
incecik parmaklara
basamazsın sandım

bir göz dm oldu
varsaymanın bedeli
kral olabilmeyi
taç yapraklarında

deniz manzaralıydı
ama balkon nedir bilmezdi
bir erkek konardı
bir kadının tellerine
kuşlar havalanınca
hayat sanılırdı

belki bir nardın
ve bir Eylül günü
düştün gözlerimden

sonra bir gün
ışık vurdu ilk kez
varsaydığım yüzüne
yoktum
ve bir yürek indi
o an
yeryüzünden

fincanın dibinde
eski bir falcı saklı
aklımdaki değirmende
kahve çeker aklın
sabır, desek
cezvemizin gümüşten sapı
pırıl pırıl
ovulmaktan

*bahçivan eli değer
emniyetli evlerin
nedense gül dikilen
dikensiz bahçelerine
ay çiçekleri
yere bakar*

araya yağmurlar girdi
ve yıldızlar yatıştı artık
gökkuşağını kumaş bilen
bir terzi müsveddesiydi aklım
iğneden bile geçiremediği ipte
cambazlık peşinde
belki de vaktiyle denizler fatihi bir kaptan
kaptanlığı çıpalara kaptırıp
rüzgarsız düşlerde demir alan
ve artık
kınından memnun emekli bir hançer
kadar hırçındır ancak
vaktiyle otağlara taşınmış bu yürek
at koşulmamış bir savaş arabasına benzer
burçlardaki huzur

hanidir bir sessizlik hakim
kabuğundaki hayata
çiçekler canlı mı canlı
ama saksıdalar işte
mavi balık
kıpır kıpır
fanusta
sağımda bir sözlük kalmış
solumda uçmayan halı
bütün güzel şarkılar
ezberimdedir şimdi

dört yanı kapalı sulara saldım
savaş gemilerini
utansınlar diye
uslansınlar diye
korsan olup döndüler

hepimizin gözü aydın
bak çatladı sonunda
belki yorgundur diye
hanidir hoş gördüğüm at
sevgilim olan bayramlar
kat yeri yapmakla meşgul
kendi sandıklarında
hiç saklamıyorum
bize benzer bir mendil duruyor
en yaslı cebimde
ve hiçbir elim
kıskanmıyor artık
elim bendedir diye
diğerini

vurulduğunu fark eden bir kuşun
kalp atışlarını duydum
yığıldığım ses duvarında
yanağında bir Pinokyo busesi kalmış
dilinde ise dikenli telin tadı

içerden düşen kalelere kapı mı olsam
bu kez sen vursan
yaprak açsa hendeğimdeki sal
beyaz yelken açsa
son kuşatmanın adı
arefe olsa
ordular beyaz bir masa kursa
bize şeker tutsam

odanın içi tuz gölü
kapısında gücenmiş bir portakal bahçesi
bize küfelik olmak yaraşırdı
diyor yapraktaki nem
ama devrilen uvaldaki incir
küf kokuyor

her kiraz biraz da vişnedir
dedi adam
yaprakları toplamadan
ve akıldaki lekelerdir aslında
bir bahçede aslolan
kadın siyah
kadın beyaz
kadın riya
kadın biraz
hoşnutmuş gibi
her yiten gün
bin kez daha
arzın merkezine
seyahatten

belki deniz
belki sahildi söylediğim
ürperdin
bir şal döküldü gök kuşağımdan
gülerek baktın
görmedim
çakıl taşları kamaşmak ister dedin
gençtim
serde rüzgar gülü vardı
kağıttan gemileri seçtim
yaşım sende kaldı
büyümedim

ben sende bir yansımayı gördüm
aşına bir yansımayı
nasıl ki denizi bile dağlarmış ateşten bir gemi
ben sende deniz fenerlerimi gördüm
darmadağın bir pusulanın
kıyıya vuran hiddetini
ben sende karasularımı gördüm
ve her sabah onardığın surlarını
ben sende canım
bütün fener alaylarını
iki aynı şehre gömdüm

kendini sokak sanan bir ev geçer
kendi düşen aklımdan
camları mor menekşe
atısı leylek yuvası
biz bahçede ardak olmuşuz
güneşi gölgeden korumak için
belki bu yüzden üzüm kokması
şaraba üvey ellerimizin

gün geçer
koca bir nehir geçer
su sızmayan aramızdan
sudan bir damla düştüğü yeri seçer
hayat geçer aramızdan

kuş sesleri çıldırıyor
girmek için
pencereden içeri
perdelerde ise
senden kalma devriyeler var

akşama doğru
karşındaki tepeye değdi
ve tutuştu bulut
giderayak ucundan
petunyalarnın içinde meraklı bir böcek
harıl harıl ardından
toprak şahidimdir
dal ve meyve arasında geçiyor
şu sıralar
en olgun aşk

her rüya gündüzden geçer
her yara içeriden kapanır
bir yıldız ölür
göktaşı olur

sahile gelmişti
salınarak indiği
o güneşli tepeden
keten bir elbise
ve hasır şapka derken
bir gökkuşağı geiverdi
göze hazırlanan
tahta şezlongun üstünden
tam kurulanmış
mavi bir havluyu katlamışken
deniz deyip yürüdü
tutup ellerimden

ilahi kasımpatları
mahşerin tavşan kulakları
ilkbaharı az, çabucak yaz, sonbaharın kış çocukları
bu kez vakit tamam
koşun yarın defnediyoruz
şu lacivert hayatı

hatırlıyorum
bir mevsimden diğereine geçişimdi gelişin
bir baş dönmesi gibi işte
ki hemen dalgalanmıştı içimdeki deniz
daldaki kiraz telaşlanmıştı

dönüp düne bakınca şimdi
sen, gönlümün son gölgesi
ömrün en kıdemli cemresiymişsin de
ah şu renk körlüğü işte

mavi kalpli bir çocuk masalıydın sen
çünkü görür görmez koşup
şeker getirmiştin
yazın bile açılmayan bir aile çay bahçesiyim
diye ben

kelimelerden işte o gün soyunmuştum
tahta masama usulca ilişip
sere serpe dökülünce
ince belli bardağın içindeki
tavşan kanı
sen

bir okyanustan çıkıp
diğerine giriyorsun
uzanıyorum ben
meburen
uzun bir yılın kıyısına
ve izliyorum
deniz kızlarında haset
bariz bir hürmet var
renksiz bir keten giymişim
gülümsüyorum
sular çekilir mi bir gün
ve çekilir mi hayat o gün
biliyorum

bugün bir şey olabilir
önce güneş
sonra ay
sonra bir kalp tutulabilir
ve bir konuk gelir eve
tutup hayat sunabilir
bugün bir şey olabilir

vapurdan düştün mü hiç sen
martılar güldü mü sana
olanca yükü anlam yapıp
yükledin mi karşındaki narin karanlığa

bu dünya bizden ibaret değil canım
bilirsin
bir kalemin ucu yetmez
akıl kârı kağıtlara
buğday değirmene muhtaç
ve değirmendeki ben
ağıtlara canım
ağıtlara

*bana renkli bir Şey söyle
ve uzanver sabırsız bir sedire
uzun bir nakıŐ olsun akŐam
ipek, saten, kadife*

*sonra kolay bir bilmece sor
seksek, dalya, körebe
deniz yzsn deryada
yardan bir nar düŐsün dile*

sade kahve gibi
şekeri dışlayan
sen geldin
düştü gümrükler

iki kez glmtm
iki kez gl dikmitim
saç ve sakal derken
kçlmt salıncaklar

neden ayın bir yüzü siyah
neden gözleriniz kara
neden sözüm hep szd de
habersizdi hayat

arınmak istiyorduk
değil mi
bakılardan kaçıyorduk
ve elbet alkılardan
oysa yağmur dediğin Şey
bir çocuğun gözlerinden
soru sormadan yağar

yosundaki sıradan sabır
kıyıdaki ufalan ta
eksilen kular
sarmaksız odalarda
hesaplı ııklarımız var

./..

biz dost bilirdik
ama siperdeki zamandı
hayatın diğer adı
gündüz güneş tutulurdu
gece tütün yetmezdi
genişlerdi yalnızlıklar
dilek tutamazdık
ve hep aksardık
kayardı yıldız

yola kaçan top
savunduğum mandalinler
sofradaki suskunluktu
dışarıdan geçen gemi
dirhemle tartılırken
yeni zamanda
yolculuklar

çekilen deniz sonrasında
gözden düşen dalgakıran
bu yaz bize gel diyor
zarif bir hevenk yaparız
mevsimlik isyanlardan

elma kabuğu koymalıyım
ve bir parça karanfil
sesim kısılıyor madem
ihlamurdan medet ummalıyım

perdeler, canım
önce söze iner

*belki bir gün hayat acır bize
yani alıverir avuçlarının içine de
nasır oluveririz biz
kendi dizlerimize*

bir gün
yeni bir el değince kapına
her Şey yeniden baŐlayacak
sen o yele meyledince
gndzlerde bir telaş
geceler biraz mahcup
rpereceksin

işte o vakit
eski bir mavna demir alacak
rıhtımda belki günübirlik bir yas
anılar paslanacak
derinliklerde

yaz geçmiştir
sonbahardır Őimdiki zaman
kış elbet gelecektir de
kuşlardır Şu an
belki hiç konmadığımız
dallardan sızan

sustuğuma bakma
ne kadar çok yıl değmiş
bir bilsen
şu yorgun kelimelerin bekleştiği
m¼rekkep sızan g¼zlerime

ayy
demiştim ben
belki hiç bilmeden
oysa sen
ellerinden tuttuğun iki güzel kelimeyle
uzun bir yriyşe ıkmiştın
hem de çok
Çok önceden

mümkünse
bu kez iz bırakmadan bak
çünkü her deniz
biraz nehirdir
hemen öncesinde

yazdı
heyecandı
mavi bir arkadaşı zaman

elimizde çiğdem
dilimizde nar

henüz kolaydı sevmeler
göz göze gelmeler
filan

susuyorduk bazen
bir kayak olup geçsin diye sanki
o anki sessizliğimiz
karşıdaki sahile

usulca kürek çekiyordu zaman
yüzünde bize dair
o müstehzi gülümsemesiyle

rüzgarın eskisi olur mu a canım
ağustosta yere düşen incirin
aralıkta çiçek açan bademe bir etkisi

*bana sorarsan
demişti bir gün
iç denizlerimizdeki
asi bir deniz kızıdır
bizden esirgenen zaman*

sözcüklere yeni bir hayat verebilmek mümkündür demiş
ve eklemiştim hemen
mesela kelimeler olmasa
ne farkı kalırdı ki canım
şu buzlu camın
açılmayan kapıdaki pencereden

iyi kalpli bir mevsimdir nar
çoktan seçmelidir
eylüle kızar
yanar

biz derinleri özleriz
çünkü dipsiz bir kuyudur yar
boy verir
bakıp güneşleniriz
bir yol güneye çıkar
kanar

Sevgi Abla

bakmayın Erdinç Abimizin
muzip bir gülüşle
“o akreptir”demesine

ne zaman içimize gri bir bulut çökse
yani yüzümüze gölge
payımıza kış düşse
sıcak bir gülüştür o

mavi bir “yelkovan”dır
omzumuzdaki zarif el
bakmadan gören bir göz
ruha merhem bir sözdür

abimiz iyi bilir
biriciktir
sahicidir
tektir
duru bir rumba
hızlı bir cha cha
kırmızı bir tango
lacivert bir swingdir

yani diyorum ki
canımızdır o
yürektir

sıcacık bir dostluğun hayatımızdaki tadı
bence “sevgi”dir güzel ablamızın
kalbimizdeki adı

sanki bir elma bahçesinde
işaret parmağını kesmişsin de
nabzın yeniden atıyor gibi olmuş
bir kalbin denize en yakın mertebesinde

tatilciler çoktan çekip gitti
ve yazlık bir hüznü bıraktılar geride
kıyıda kışlık bir adam
sanki son kez gülümsedi
kendi mavisinden vazgeçmiş
o karanlık denize

yufka yüreklidir yaz
bir çırpıda bağışlar
henüz işlenmeyen
bütün suçları da
kış affetmez
güz icabı kanat çırpan
şu mevsimlik kuşları

ben
benden çok genç bir minibüs şoförü
birden fren yapıverince
sana tutunmak istemiştım de
sen
senden mürekkep bir denizde
balık tutuyormuşsun meğer
gizlice

bahar gelmiyordu bir türlü
geçen yaz medet umduğumuz bir bulutu
bu kış mesul tutup
huzur bulduk

oysa denizler geçebilirdi içimizden

bilmeden de olsa
biz uzun bir yolu seçtik
ve boylu boyunca bir sabrı
hapsettiğimiz atlar eşlik etti bize
çayırları geçtik
yarının ormanları, eski dağlar geçti yüzümüzden
eşsiz bir telaş olduk da
nehirler tutuştu peşimizden
çekiştirdiler, gizlice
ama göğsümüz dik
alnımız serin
içimiz çoğul
varsın bakadursun şimdi sinsi aynasından
buzlu camın ardındaki
kıskaç gece

şu soğuk kış gününde
eski pencerenin kenarından
içeriye sızan zahiri zeytin dalının
sunduğu mavi bir fırtınadır
yıllardır bize rüya diye anlatılan riya

yaşım müsaittir
yıllar önce sıyrılmışım kefenimden
yani ne aklım kalmış şimdi
ne de fikrim umrumda
çünkü gül biliyor ki
aşk mavi bir merhem
yani sen
elbet diken hatrına
peki hayat nedir dersen
bence ömürlük bir yara
hani kabuk bağlamaz demiştim ya
işte tam o anda sarılmalısın bana
belki bir ilkyaz günü
kuşlar bize güvenirken
güleç bir verandada

